אחת יבמה אחת ליבם אחד ואחת שתי

יבמות ליבם אחד יכיצד עשה מאמר בזו

ומאמר בזו צריכות שני גימין וחליצה ימאמר

בזו וגם לזו צריכה גם וחליצה ימאמר בזו

ובעל את זו צריכות ב' גימין וחליצה ימאמר

בזו וחלץ לזו הראשונה צריכה גם הגם לזו

וגם לזו צריכות הימנו חליצה יגם לזו ובעל

את זו צריכה גם וחליצה יגם לזו ומאמר

בזו צריכה גם וחליצה "גם לזו וחלץ לזו

אין אחר חליצה כלום "חלץ וחלץ או חלץ

ועשה מאמר נתן גם ובעל או בעל ובעל

או בעל ועשה מאמר נתן גם וחלץ אין אחר

חליצה כלום בין יבם אחד לשתי יבמות בין שני יבמין ליבמה אחת חלץ ועשה

מאמר נתן גם ובעל או בעל ועשה מאמר

ונתן גם וחלץ אין אחר חליצה כלום בין

בתחלה בין באמצע בין בסוף יוהבעילה

בזמן שהיא בתחלה אין אחריה כלום באמצע

ובסוף יש אחריה כלום יורבי נחמיה אומר

אחת בעילה ואחת חליצה בין בתחלה בין

באמצע בין בסוף אין אחריה כלום: גבו' עד

הגהות הב"ח (א) רש"י ד"ה ואי ביאה וכו' להכי תנו לריכות שני

אחת יכמה אחת ליכם אחד ואחת שתי יכמות ליכם אחד. שוין כמו שאמרנו שיש אחר גט ראשון או אחר מאמר ראשון כלום ואין אחר ביאה שבתחלה או אחר חלילה כלום: כילד. בשתי יבמות ליבם אחד: לריכום שני גיטין. כרבנן דיש מאמר אחר מאמר וייבומי

לא דהיכי ליעביד אי לייבומי לתרוייהו הוו להו שני בתים ואי לחדא הואיל וחברתה ביה אגידא הוה ליה בונה שני בתים: וחלילה. לחחת מהן ופוטרת לרתה: מאמר לזו וגט לזו. פסל גט של אחרונה את הראשונה דקם ליה בלא יבנה ט וצריכה גט למאמרו וחלינה לזיקתו דחלינה לא מפקעא קידושין וגט לא מפקע זיקה: מאמר לוו ובעל את זו. אסור להיימה דהואיל וקמייתא אגידא ביה הוו להו שני בתים ולריכות שני גיטין זו גט למאמרו וזו גט לביאתו וחליצה לאחת מהן ופוטרת לרתה אבל בגט לחודיה לא נפקא בעלת ביאה הואיל דביאה פסולה היא: מאמר בזו וחלך לזו. בעלת מאמר הראשונה לריכה גט למאמר דחלינה דאידך לא מפקעה למחמרו: לריכות הימנו חלילה. אחת ואסור בקרובות שניה דרבנן הוא דאמרי יש גט אחר גט: גט לוו ובעל את זו לריכה גע וחלילה. ואסור לקיימה דקמה עליה בלא יבנה משום גט דראשונה ובגט לחודיה לא נפקא משום דביאה פסולה היא: אין לאחר חלילה כלום. דאי הדר מקדש לה לנרתה לא תפסי בה קידושין כרבי עקיבה: חלד וחלד הו חלץ ועשה מאמר ונתן גע ובעל. וקתני סיפא אין לאחר חלינה כלום. והכי פירושו חלך לזו וחלך לזו מותר בקרובות שניה שאין אחר חליצה ראשונה שום זיקת יבמין וחלינה בתרייתא לאו כלום היא וכן חלך לזו ומאמר לזו וכן נתן גט לזו אחר חליצת זו וכן בעל לזו אחר חליצה של זו אין מעשה האחרון כלום: או בעל. תחלה וחזר ובעל לשניה: או בעל ועשה מחמר. בשניה או נתן גט לשניה או חלך לשניה אין אחר ביאה ראשונה כלום ומעשה אחרון

לשה מאמר בזו ומאמר בזו צריכות ב' גימין וחליצה. הכא שייך להקטות דיתן גט לאחת מהן למאמרו ותשתרי אידן ולעיל פי' (דף לג. ד"ה גט): צריכות ב' גימין וחליצה. למ"ד חלילה פסולה לריכה לחזור הכא בעו ב' חליצות וקאי נמי לריכות אחליצה

ובסמוך דקתני עשה מאמר ונתן גט לריכה גט וחלילה הא דלא קתני ולריכות חלילה לשון רבים איידי דקתני לריכה גט לשון יחיד נקט נמי גבי חלינה לשון יחיד: מדגמ לא מהני חליצה נמי לא מהניא. נאשה דעלמא ליכא למיחש שמא יאמרו מדחלינה לא מהני גט נמי לא מהני דבאשה לא שייך חלינה וקריאה ואין לומר דתיבעי יבמה גט וחלינה משום דלה יחמרו מדחליצה לחודה מהניא גט נמי מהני דבהא לא יטעו שיפטרוה בלא חליצה דבהדיא הלריך הכתוב חלילה אבל הכא חיישינן שיאמרו מה שהלריך הכתוב חלילה היינו מלבד הגט שהוא בכל הנשים ויאמרו מדגט לחודיה לא מהני חליצה נמי לא מהניא ואתי למיבעל אחר חלינה: ואתי למיבעל אחר ביאה. אבל השתא דמהני לא חיישינן שמא יאמרו כי היכי דמהני ביאה אחר גט ומאמר מהני נמי אחר ביאה וחלינה ואתי למיבעל אחר ביאה כמו אחר מאמר דאחר מאמר נמי אסור למיבעל:

דמספקא

כאן לא פליגי אלא בגט אחר גט ומאמר אחר מאמר יאבל גם אחד ביבמה [ומאמר אחד ביבמה] מהני מ"ם אמור רבנן גם ביבמה מהני משום דמהני בעלמא דאי אמרת לא מהני אמרי גם להוציאה וחליצה להוציאה ומרגם לא מהני חליצה נמי לא מהני ואתי למיבעל אחר חליצה ומאי מעמא לאמור רבגן מאמר ביבמה מהגי משום דמהני בעלמא דאי אמרת לא מהני אמרי מאמר לקנות וביאה לקנות ומדמאמר לא מהני ביאה נמי לא מהניא ואתי למיבעל אחר ביאה ומ"ם אמור רבנן "ביאה פסולה יש אחריה כלום אמרי אי ביאה אחר הגם היא גזירה ביאה אחר הגם משום ביאה אחר חליצה ואי ביאה אחר מאמר היא גזירה ביאה אחר מאמר משום ביאה אחר ביאה ומ"ם אמור רבנן יהאי חליצה פסולה אין אחריה כלום אמרי מאי לגזור נגזור חליצה אחר הגט משום חליצה אחר חליצה כל כי הני תחלוץ ותיזיל ליגזור חליצה אחר מאמר משום חליצה אחר ביאה אמו חליצה אחר מאמר מי לא בעיא גם למאמרו חליצה אחר ביאה נמי בעיא גם לביאתו אמר רבא ත"ත

לא חשיב ומותר בקרובות שניה: אין אחר חלילה כלום. ארישא קאי ואסיפא שייך למימר אין אחר ביאה כלום ובגמרא [נג.] קמיבעיא לה: בין שני יבמין ליבמה אחם. בכל הדין האמור למעלה ביבם א' ובב' יבמות: **חלך ועשה מאמר ונהן גע ובעל כו'.** איבם א' ואיבמה אחת קמהדר. ואע"ג דתניא לעיל הדר תניא הכא משום סיפא דבעי לפלוגי בין ביאה לחלילה כדקתני חלילה בין בתחלה בין באמלע בין בסוף אין אחריה כלום והבעילה בזמן שהיא בתחלה כו' ולאשמועינן פלוגתא דרבי נחמיה ורבנן: בין במחלה בין באמצע. בין מאמר לגט כגון גט לזו וחלך לזו וחזר ועשה בה מאמר או בבעלת הגט לא מהני מאמר ולא בעיא גט למאמרו: בסוף. אחר מאמר וגט חלך אין אחריה כלום וחלילה גמורה היא ואי הדר עביד מאמר לא בעיא גט דחלילה גירושין גמורים היא וקמה בלאו גמור עליה ואע"ג דחלילה פסולה הואי: הביאה באמלע. כגון גט לזו ובעל לזו וחזר ועשה מאמר בשלישית אסור בקרובותיה: ובסוף. גט לזו ומאמר לזו וחזר ובא על האחת יש אחר ביאה זו זיקת יבמין וכי מפיק לה בעיא חליצה ולא סגי לה בגט: אין אחריה כנום. ונפקא בגט ובלא חליצה ואי הדר קדיש לאידך אחר ביאה לא מהני: גב" אבל גע אחד ביבמה או מאמר אחד ביבמה מהני. גע ביבמה למיקם עליה בלא יבנה ושוב לא ייבם ומאמר ביבמה מהני לה להלריכה גט למאמרו אי בעי לאפוקה: מ"ט אמור רבנן גט ביבמה מהני. הא מדאורייתא חלילה הוא דמהני בה ומשום גט לא קרינא בה שלא בנה: משום דבעלמא מהני. בכל הנשים להתגרש ואי אמרת הכא לא מהני ואם רלה לכונסה אחר הגט יכנוס: אמרי. אינשי גט להוליא וחלילה נמי להוליא מדגט לא מהני ליה כו': ומ"ע אמור רבנן מאמר ביבמה מהני. לאסור חברתה עליו הא מן התורה קנין לא הוי ביבמה אלא בביאה: **משום דמהני בעלמא.** קידושי אשה קונים אותה: **ואתי למבעל אחר ביאה**. והוה ליה בונה שתי בתים דאיסורא דאורייתא: ומ"ע אמור רבנן ביאה פסולה יש אחריה. זיקת יבתין לדתנן לעיל מאמר בזו ובעל או לריכות שני גיטין וחלילה ולא אמרינן מיסגי לבעלת ביאה בגט בלא חלילה ותיפטר אף חברתה בביאתה מן החלילה: אי ביאה אחר הגט היא. כגון גט לוו ובעל לזו דאמרינו לריכה גט וחלילה ולא סגי בגט לחודיה כשאר יבמה שכונסה: גוירה ביאה אחר הגט משום ביאה אחר חלילה. דאי אמרת חיסגי לה בגט אתי למימר מדקניא ביאה אחר הגט בביאה גרידתא אלמא מעליותא היא ואתי למיבעל לכתחלה אחר חלילה: ואי ביאה אחר מאמר היא. כגון מאמר לוו ובעל לוו להכי חנן לריכות (מ) שנים גט וחלילה דאי אמרת בגט סגי לה אמרי ביאה של זו אחר קנין של זו מעליותא היא ואתי למעבד ביאה אחר ביאה וקא פגע באיסור אשת אח: **הלילה פחולה.** שאחר גט או אחר מאמר: אין אחריה כנום. דאי הדר עבד מאמר או גט לשלישים לא מהני: משום חלילה אחר חלילה. דלא לימי למיחלך לשתי יבמום זו אחר זו או שני יבמין ליבמה אחת זה אחר זה: כל כי הני החלוץ וחיויל. כלומר מאי איכפת לן כל ימיה תחלוץ: משום חלילה אחר ביאה. דלא ליתי לתימר יבמה כנוסה יולאת בחלילה בלא גט לא אתו למימר הכי דאטו חלילה אחר מאמר מי לא בעיא גט למאמרו. והא דאמריגן אין אחריה כלום בדבר העשוי אחריה קאמר דאי הדר עביד גט או מאמר או חלילה בחברתה לא מיתסר בקרובותיה:

:ר טוש"ע שם סעיף יא יג ז שם סעיף יא: :ח שם סעיף ט מו ט שם סעיף יג: מו י מיי שם הלכה ט טוש"ע שם הנכה ע יו כ מיי שם הלכה ז טוש"ע שם סעי" א: יח ל מיי שם הלכה ב נוש"ע שם סעי נ: מו מוני שם הלכה נו נוש"ע שם סעיף יד:

עין משפם

נר מצוה

ז א מיי׳ פ״ה מהלכות

אה"ע סימן קע סעיף ו: ה ב מיי שם הלכה ו

טוש"ע שם סעיף ו: ב ג מיי׳ שם טוש"ע שם

ד מיי׳ שם טוש״ע שם . סעיף ז: סעיף ז: א ה מיי שם הלכה טו

:סעיף ח

טוש"ע שם סעיף א וסעיף ה:

יבום הלכה יד נווש"ט

תוספות ישנים

ומדגמ לא מהני חלינה נמי לא מהניא. ואם תאמר והלא כתיבא בהרא בהדיא חלינה נוייל שיאמרו דלריך חלילה עם גט דשאר נשים וילטרך ביבמה גט וחלילה אבל אין לומר דבאשה בעלמא נמי מועיל חליצה דאי חליצה לא מהניא יאמרו דגט נמי לא מהניא נואה פשמה משניו והא דכתב בהדיא גנו דאמרינן בחלינה שביבמה. וי"ל דדוקא ביבמה שייך שפיר גט וחליצה אבל בשאר נשים לא שייך קריאה כמו ביבמה ולא שייך בהו חלינה כלל ולא אחי למטעי שלא יועיל גט בשאר נשים: